

pisů stanoviti v § 33 učit. zák. výjimku, byl by to zajisté jasně vyslovil a neučinil by to pouhým odkazem na platné předpisy, dovolující zápočet »jiné doby« pro nárok na výslužné a jeho výměru.

Není-li však předpisem § 33 odst. 1 učit. zák. »jinou dobou« míněna také doba, ztrávená ve službě učitelské, pak platí o této službě bezvýjimečně zásada o započitatelnosti jen nepřerušené služby učitelské pro nárok na výslužné a jeho výměru. V důsledku toho jest však považovati za zrušený ustanovením § 46 odst. 1 učit. zák. také stížností dovolaný předpis § 63 mor. zák. o právních svazcích učitelstva ve znění zák. ze dne 4. května 1906 č. 39 z. z. mor., podle něhož se nezrušuje přerušением služby vpočitatelnost dovršené již doby služební, je-li prokázáno, že přerušeni nestalo se vinou a přičiněním dotyčného učitele, a rovněž předpis § 27 odst. 3 parit. zák. č. 274/1919 Sb., pokud ovšem by v něm vůbec mohla býti spatřována norma o započitatelnosti pro nárok na výslužné i takové doby, která byla ztrávena v počáteční službě školní před přerušением služby — neboť jde o předpisy o pensích a zaopatřovacích platech, které odporují učit. zákonu č. 104/1926 Sb.

Nemůže-li však st-lka svůj tvrzený nárok na zápočet doby, ztrávené před přerušением služby učitelské, důvodně opřítí o předpis § 63 mor. zák. o právních svazcích učitelstva, po př. § 27 parit. z. č. 274/1919 Sb., pak odpadá pro nss nutnost zkoumati s hlediska těchto předpisů, zda přerušeni služby se stalo vinou nebo přičiněním st-lky, neboť jde o skutečnosti pro rozhodnutí předloženého sporu nerozhodné. Nelze proto uznati, že žal. úřad porušil zákonem zajištěná práva st-lky, zamítl-li nárok její na zápočet doby od 1. ledna 1898 do 31. března 1907, ztrávené ve službě školní před přerušением této služby, pro výměru výslužného.

Č. 12.243.

Pojištění nemocenské, invalidní a starobní:
I. Pomocnicemi v domácnosti ve smyslu § 12 odst. 6 zák. č. 221/24 ve znění zák. č. 184/28 Sb. nelze rozuměti také osoby mužské. — II. Lze i komornou čítati k pomocnicím v domácnosti ve smyslu § 12 odst. 6 poj. zák.? — III. K výkladu pojmů »pomocnice v domácnosti« a »domácnost« vůbec.

(Nález ze dne 28. prosince 1935 č. 18.652/34.)

V ě c: Dr. Adolf Sch. v H. proti okresnímu úřadu v Českých Budějovicích o zařazení zaměstnanců do mzdových tříd.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí, pokud jde o Aloisii E., zrušuje se pro vadnost řízení, jinak se stížnost zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Platebním výměrem okr. nemoc. pojišťovny v Č. bylo velkostatkáři Dr. Adolfu Sch. předepsáno za zaměstnance Aloisii E., Erharda S. a Františka M. pojistné nemocenské, invalidní a starobní za příspěvkové období od 30. listopadu do 31. prosince 1931 v úhrnné částce 197.60 Kč.

Z tohoto výměru se odvolal st-l, namítaje, že jmenovaní zaměstnanci vykonávají vesměs práce nižší, které jinde vykonávají pomocnice v domácnosti, že jest je tudíž považovati za pomocnice v domácnosti, třeba že tu jde i o osoby mužské, na které se vztahuje ustanovení § 12 odst. 6 poj. zák., a že může tudíž u nich hodnota naturálních požitků způsobiti zařazení jen o 1 třídu vyšší, nežli jak odůvodňuje mzda v penězích. Měla býti tedy E., která měla měsíčně 400 Kč v penězích, zařazena nikoli do C VII., nýbrž do třídy *V., S., který měl v penězích měsíčně 250 Kč, do třídy Ab III., místo do B V., a M. s měsíčním platem 400 Kč, do třídy Ab III. a nikoli do C VII.

Okr. úřad v Čes.. Budějovicích výměrem z 13. března 1934 nevyhověl stížnosti z těchto důvodů: »Jádrem sporu je otázka, zda jmenované 3 zaměstnance lze subsumovati pod pojem pomocnic v domácnosti ve smyslu odst. 6 § 12 poj. zák. čili nic. Okr. nemoc. pojišťovna, vykládajíc si správně cit. zák. ustanovení, zodpověděla si tuto otázku záporně. Pokud jde o S. a M., nelze pochybovati, že zákonodárce slovy »pomocnice v domácnosti« měl na mysli pouze osoby ženského pohlaví. Opak by zajisté byl vyjádřen pojmem obouznačným, jak je tomu v téměř odst. § 12 cit. zák., kde jako druhá kategorie pojištěnců, u nichž hodnota naturálních požitků může způsobiti zařazení jen o jednu třídu vyšší, než jakou odůvodňuje mzda na penězích, uvedena jest čeleď. Však ani E. nelze pokládati za »pomocnici v domácnosti« ve smyslu cit. zák. ustanovení. Jmenovaná jest komornou. V tomto postavení vykonává práce z největší části podstatně odlišné od prací pomocnic v domácnosti, jak je měl zákonodárce na mysli. Již účel cit. zák. ustanovení umožniti menším domácnostem míti pomocnou sílu k vykonávání hrubších podřadných prací potvrzuje tento výklad.« — — — —

O stížnosti uvážil nss toto:

Na sporu je otázka, lze-li zaměstnance st-lovy, o něž jde, subsumovati pod pojem pomocnic v domácnosti ve smyslu § 12 odst. 6 zák. č. 221/24 Sb. ve znění zák. č. 184/28 Sb. čili nic. Ustanovení to zní: »Hodnota naturálních požitků může způsobiti zařazení jen o 3 třídy, u deputátníků o 2 třídy, u pomocnic v domácnosti, čeledi hospodářské a učňů jen o jednu třídu vyšší, nežli jaké odůvodňuje mzda na penězích. Čeledi hospodářskou jsou osoby, zjednané v zemědělství nebo lesnictví na nejméně jednoměsíční práci nižšího druhu, jež sdílí společnou domácnost se zaměstnavatelem.«

Ze znění tohoto zákonného ustanovení vyplývá především toto: Mluví-li zák. v § 12 odst. 6 o pomocnicích v domácnosti a rozumějí-li se pomocnicemi v domácnosti osoby ženské, vykonávající práce svrchu uvedené, nelze míti za to, že zákonodárce chtěl pod pojem pomocnic v domácnosti subsumovati i osoby mužské, neboť, kdyby byl takový úmysl měl, byl by použil výrazu jiného, zahrnujícího obě tyto kategorie. Dále dlužno uvážiti, že cit. ustanovení je výjimkou ze zásady, vyslovené v § 11, takže extensivní výklad takového výjimečného ustanovení jest vyloučen. Za toho právního stavu věci nelze přikládati pojmu »pomocnice v domácnosti« jiný význam, než jak mu jest rozuměti v obecné mluvě. Z toho plyne, že neprávem se dovolává st-l zařazení S. a M. do mzdových tříd jako pomocnic v domácnosti podle § 12 odst. 6, i bylo stížnost v tom směru vznesenou zamítnouti pro bezdůvodnost.

Co pak se týče E., sluší uvážiti, že zákon sám, ač uznal za nutné definovati pojem hospodářské čeledi, nepodává naproti tomu definice pomocnice v domácnosti, vycházejí zřejmě z předpokladu, že u pomocnic v domácnosti jde o pojem v obecné mluvě tak běžný, že nevyžaduje bližšího vymezení. V obecné mluvě rozumějí se pomocnicemi v domácnosti osoby ženské, zaměstnané námezdně pomocnými pracemi v domácnosti, t. j. takovými pracemi, jež s udržováním domácnosti bezprostředně souvisejí. Domácností pak rozumí se zařízení sloužící k ukájení životních potřeb fyzické osoby — jakými jsou bydlení, stravování, péče o prádlo a šatstvo a p.

Žal. úřad má za to, že E. nelze pokládati za pomocnici v domácnosti podle cit. zák. ustanovení, poněvadž jako komorná vykonává práce z největší části podstatně odlišné od prací pomocnic v domácnosti, jak je měl zákonodárce na mysli. Žal. úřad však neuvádí, na jakém skutkovém základě dospěl k tomuto závěru. Naproti tomu z četnické relace ze dne 22. května 1933, učiněné dle udání správce zámku a vrátného, vysvítá, že E. vykonává práce komorné, jako oblékání, česání svojí zaměstnavatelky a pod.

E., byvši dne 11. listopadu 1933 u úřadu protokolárně vyslechnuta, udala, že má tyto povinnosti: ráno pomáhá své zaměstnavatelce při oblékání a úpravě toalety, na to musí dáti do pořádku její garderobu a, vychází-li buď na procházku nebo za nákupem, doprovází ji a nákup dle jejího přání provádí. Má na starosti udržování veškerého šatstva a prádla, přijdou-li hosté, musí se starati o jejich ubytování, a je-li zaměstnavatelka na cestách, musí jeti s ní a všude o její bytové potřeby se starati. — Z výsledku tohoto šetření vyplývá, že E. konala práce, které se nevymykají z okruhu prací pomocnic v domácnosti, jak shora byly vytýčeny, a že tedy žal. úřad netoliko neměl opory ve spisech pro svůj závěr, že E. vykonává ve svém zaměstnání komorné práce z největší části podstatně odlišné od prací pomocnic v domácnosti, nýbrž že závěr ten je dokonce v rozporu s výsledkem konaného šetření. Mimo to nebyla dána st-li ani možnost, aby k výsledku konaného šetření zaujal stanovisko. Postupem tím se dopustil žal. úřad podstatné vady řízení, pro kterou bylo nař. rozhodnutí, pokud jde o E., zrušiti pro vadnost řízení podle § 6 zák. o ss.

Č. 12.244.

Pojišťovací právo. — Policejní věci. — Zdravotnictví (Slovensko): * Vedoucí úředník nemocenské pojišťovny není policejně-trestně odpovědný za přestoupení předpisu § 3 vlád. nař. č. 107/1925 Sb. (neoprávněného držení léčiv) okresní nemocenskou pojišťovnou.

(Nález ze dne 30. prosince 1935 č. 15.763/33.)

Věc: Juraj Č. a spol. v K. proti zemskému úřadu v Bratislavě o přestupek neoprávněného držení léčiv.

Výrok: Ke stížnosti Juraje Č. zrušuje se nař. rozhodnutí pro nezákonnost. — — —